

Büyükşehir Yasasının Kırsala Etkileri; Bursa İli Örneği

İsmail Bülent GÜRBÜZ^{1*}, Özgecan KADAĞAN²

Öz: Bu çalışmanın amacı, 12.11.2012 yılında kabul edilen ve 6.12.2012 tarihinde 28489 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 6360 aylık Kanun sonrasında kırsal alanlarda yaşayan insanların yasa sonrasında ki süreçte nasıl etkilendiklerini incelemektir. 6360 sayılı Yasa sonrasında büyükşehir belediyesi sayısı otuza yükselmiş ve 2012 yılında belde ve köylerin tüzel kişilikleri ortadan kaldırılarak mahallelere dönüştürülmüştür. Çalışma anket yöntemi ile yapılmış ve 176 erkek ve 224 kadın olmak üzere 400 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Anket verileri SPSS 25.0 programında analiz edilmiştir. Analizlerde Bağımsız Örneklem T-Testi ve Tek Yönlü ANOVA uygulanmıştır. Veriler katılımcıların hizmet sunum, kaynak kullanım, bilgi ve tutumlarının belirlenmesi amacıyla üç alt grupta incelenmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre; katılımcıların cinsiyetleri ile Yasanın Algılanması Anketi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Yaş faktörüne göre anket ve alt gruplar ile farklılık bulunmuş olup meslek faktöründe sadece hizmet alt grubunda farklılıklar olduğu ortaya çıkmıştır. Köy halkının Yasa sonrasında özellikle mali konularda zorluk çektiği, merkez köyler dışındaki köylerin hizmetlerinde aksamalar yaşandığı, köy halkının ihtiyaçlarının yasa öncesindeki gibi doğrudan karşılanmadığını görülmektedir. Yasa’nın gerekçelerinden biri hizmet sunumlarının kalitesinin arttırmaktır. Fakat çalışma sonucunda Yasa’nın bu amacına ulaşamadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir belediyesi, köy, mahalle, yerel yönetimler, 6360 sayılı Yasa.

* **Sorumlu yazar/Corresponding Author:**¹ İsmail Bülent GÜRBÜZ, Bursa Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü, Bursa, Türkiye, bulent@uludag.edu.tr, [OrcID 0000-0001-5340-3725](https://orcid.org/0000-0001-5340-3725)

² Özgecan KADAĞAN, Bursa Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü, Bursa, Türkiye, ozgecankadagan@gmail.com, [OrcID 0000-0003-0122-4148](https://orcid.org/0000-0003-0122-4148)

How the Metropolitan Municipality Law Affects the Rural Areas; The case of Bursa

Abstract: The aim of this study to examine how people living in rural areas are affected after the adoption of the 'Law No. 6360 on the Amendment of the Establishment of the Metropolitan Municipality and the Twenty-Six Districts in the Thirteen Provinces and the Amendments to the Certain Laws and Decree-Laws' adopted in 12.11.2012 and published in the Official Gazette No. 28489 on 6.12.2012. After Law No. 6360, the number of Metropolitan Municipality increased thirty in 2012 and legal entities of towns and villages were removed, and they became districts. The study was carried out with 400 participants, 146 males, and 224 females. Survey data were analyzed in SPSS 25.0 statistical software. Independent sample t-test and one-way ANOVA were applied in the analyses. Data were analyzed in three subgroups to determine the participants' awareness of 'service delivery,' 'resource utilization' and 'information levels.' According to the results of the study, there was no statistically significant difference between the gender of participants and the 'Law Awareness Questionnaire' and subgroups. The age factor showed statistical differences with the questionnaires and sub-groups, and it was found that there were differences only in the service sub-group in the occupational factor. It is seen that the village people have difficulties especially in the financial issues after the law, there have been disruptions in the services of villages outside the central communities, and that the needs of the village people are not met adequately as before the Law. One of the objectives of the law is to improve the quality of service delivery. However, the findings of the study show that the Law has not achieved this goal.

Keywords: district, Law No. 6360, local government, metropolitan municipality, village.

Giriş

Kentsel nüfusun hızla artış göstermesi ve kente göçlerin artması kentlerin yönetim sorunlarını artırmaktadır. Dünyada ve Türkiye'de şehirlerin yönetimi konusundaki model arayışları devam etmektedir. Bunun temel nedeni kamu hizmetleri üretiminin ucuz, etkin ve hızlı olmasını sağlama isteğidir. Ayrıca karar alma süreçlerinde halkın katılımını kolaylaştırmak da şehir yönetimlerinin esaslarındandır (Gürel-Üçer ve ark., 2014).

1982 Anayasası'na göre yerel yönetimler karar organları seçim ile belirlenip işbaşına gelen, idari ve mali özerkliği bulunan ve yerinden yönetim ilkesine göre kurulmuş olan kamu tüzel kişileridir (İzci ve Turan, 2013). Yerel yönetimler ülkedeki farklı büyüklükteki köy, kasaba, kent gibi yerleşimlerde yaşamakta olan insanların ihtiyaçlarını karşılamakta olan anayasal kuruluşlardır. Merkezi yönetimlerden farklı olarak yerel yönetimler halka daha yakın olmakta, halkın ihtiyaçlarını doğrudan tespit etmeleri ve bu doğrultuda hizmet vermeleri nedeniyle önemli bir yere sahip olmaktadır (Yetkin, 2013; Anbarlı Bozatay ve Kızılkaya, 2016; Koç, 2018).

Türkiye'de tam olarak hukuki ölçütlere sahip belediyeler ilk olarak 1930 yılında ortaya çıkmıştır (Atmaca, 2013). Kentlerin gelişimi ise 1950 yılından sonra hızlanmıştır. Zamanla nüfusun artması verilen hizmetlerin yeterli kalmasına ve birçok olumsuz sorunun oluşmasına zemin hazırlamıştır (Topçu, 2012). Büyükşehirlerdeki

düzensizlikleri gidermek, şehir hizmetlerini daha iyi sunmak amacıyla 1984 yılında büyükşehir belediyeleri kurulmuştur. 1984 yılında çıkartılan 3030 sayılı “Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun”, 2004 yılına kadar yürürlükte kalmış, ardından yerine sekiz yıl sürecek olan 5216 sayılı kanun kabul edilmiştir. 2012 yılında ise 6360 sayılı kanun kabul edilmiş ve uygulamaya konulmuştur (Özgür, 2014; Yıldırım, 2015; İrdem ve Mutlu, 2016; Erat, 2016).

6.12.2012 tarihinde 6360 sayılı “On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” onaylanmıştır (Resmi Gazete, 2012). 28489 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan kanun maddelerine göre: Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van illerinde, sınırları il mülki sınırları olmak üzere aynı adla büyükşehir belediyesi kurulmuş ve bu illerin il belediyeleri büyükşehir belediyesine dönüştürülmüştür (Resmi Gazete, 2012; Karasu, 2013; Gürel-Üçer ve ark., 2014; Çalcalı, 2014; Temel ve Karagöz, 2018). Bu kararın alınmasını takip eden süreçte Ordu ili nüfusu 750,000’i geçmiş ve 6447 sayılı yasa 6360 sayılı yasaya eklenerek yasa Ordu ilini de kapsamıştır. (Ökmen ve Arslan, 2012; Adıgüzel ve Karakaya, 2017; Erat ve Özkaya, 2017). 6360 sayılı Yasanın temel iki amacı bulunmaktadır. Birinci amaç hizmet sunumlarındaki etkinliği, verimliliği arttırmak ve bu doğrultuda yönetsel yapıyı inşa etmek, ikinci amaç ise yasa ile ortaya çıkan yeni yerel sistem ile demokratik hayata katılımı oranını arttırmaktır (Adıgüzel, 2012).

6360 sayılı yasa ile birlikte birçok yapısal değişiklik ortaya çıkmıştır. Bu değişiklikler başta mali, idari, siyasi, imar ve planlama alanları olmak üzere birçok alanda görülmektedir (Genç, 2014). Daha önceki düzenlemelerden farklı olarak köklü değişimler gerçekleştirilmiş, belde belediyeleri ve köylerin tüzel kişiliği son bulmuştur. Köyler bağlı buldukları ilçelerin mahallelerine dönüştürülmüştür (Ayten, 2014; Hansu, 2014; Yıldırım, 2015; Koç, 2018). Değişikliklerden kırsal alanlarda yaşayanlar kadar büyükşehirde yaşayanlarda etkilenmiştir. Bu etkilerin olumlu ve olumsuz sonuçları görülmektedir.

Köy yönetimleri sahip oldukları tüzel kişiliklerinden ötürü daha farklı hak ve imtiyazları olan, malvarlıkları kendilerinin olan, orman ve meraları kullanma yetkisi bulunan yerel yönetimlerdir (Ayman Güler, 2012; Günel ve ark., 2014). Türkiye’de 2011 yılında yapılmış olan nüfus sayım sonuçlarına göre nüfus toplamı 2.000’den daha az olan belediyelerin tüzel kişilikleri 2014 yılında yapılan ilk mahalli idareler genel seçiminden itibaren geçerli olmak şartıyla kaldırılmış ve köylere dönüştürülmüştür.

Vali yönetimindeki şehirlerin ticaret ve nüfus bakımından belirli bir büyüklüğe sahip merkezi idaresine büyükşehir denilmektedir. Bucaklar ise; ilçelerde yer alan ve bir müdür ile yönetilen birimleri olmaktadır (TDK, 2019). Büyükşehir belediyesi olan şehirlerde bucak ve bucak teşkilatları ve Türkiye’nin diğer şehirlerinde yer alan bucak mülki kademesi 10 Eylül 2014’de yapılan düzenleme ile tamamen kaldırılmıştır. Ardından bucaklara bağlı belde ve köyler, bucakların bağlı bulunduğu idari birimlere bağlanmıştır (Oktay, 2016).

Çizelge 1. 6360 Sayılı Yasa Öncesi ve Sonrası Genel Görünüm

	6360 sayılı Yasa öncesi	6360 sayılı Yasa sonrası
Büyükşehir Belediyesi	16	30
Büyükşehir İlçe Belediyesi	143	519
İl Belediyesi	65	51
İlçe Belediyesi	749	400
Belde Belediyesi	1 977	393
İl Özel İdaresi	81	51
Toplam Belediye	2 950	1 393
Köy	34 339	18 288

Kaynak: 6360 Sayılı Büyükşehir Yasası ve Kamu Personelinin Durumu. Gündoğdu 2015

Çizelge 1’de 660 Sayılı Yasa öncesi ve sonrası genel görünüm verilmiştir. 6360 sayılı yasa öncesinde 16 büyükşehir belediyesi, 143 büyükşehir ilçe belediyesi, 6360 sayılı yasa sonrasında 30 büyükşehir belediyesi, 519 büyükşehir ilçe belediyesine yükselmiştir. Ayrıca 65 olan il belediyesi sayısı 51’e, 749 olan ilçe belediyesi sayısı 400’e 1 977 olan belde belediyesi sayısı 393’e düşmüştür. Köylerde ise 34 339 olan sayı 18 288’e kadar düşmüştür (Gündoğdu, 2015).

6360 sayılı Yasada ilgili iller büyükşehir olmakta ve hizmet sunumu açısından kıır-kent ayrımı ortadan kalkmaktadır. Bu 30 şehirdeki köyler mahallelere dönüşmüştür. Bu dönüşüm basit bir idari değişiklik olmaktan öte sonuçlar doğurmaktadır (İzci ve Turan 2013). Köyler geçmişlerinde geleneksel ve tarihsel altyapılar barındırmaktadır. Geleneksel yerel yönetimlerde önemli bir yeri bulunan köylerin mahalleye dönüştürülmesi sonucunda köy muhtarlıklarının bütçe yapma, harcama yapma, gayrimenkul edinme, gelir elde etme vb. kuruldıkları süreden beri devam eden yetkileri kalmamıştır (Demirkaya ve Koç, 2017).

6360 sayılı Yasa ile ortaya çıkma ihtimali olan ve ortaya çıkmış etkiler;

- Nüfusu 2000’den düşük olan belediyeler kapatılmış, köye dönüştürülmüştür.
- Tüzel kişiliği kaldırılan köylerde vergiler, katılım payları ve harçlar 5 yıllık bir süre içinde alınmayacaktır. Aynı zamanda köylerde içilen ve kullanılan sular için alınacak olan ücret 5 yıl boyunca var olan en düşük tarifenin % 25’ini aşmayacak düzeyde belirleneceği hükmedilmiştir.
- Büyükşehir belediye sisteminde var olan üçlü yapı kaldırılıp büyükşehir ile büyükşehir ilçe belediyesi olmak üzere ikili bir yapı kurulmuştur.
- Büyükşehir belediyesi içerisinde yer alan bucak ve bucak teşkilatları kaldırılmıştır. İstanbul ve Kocaeli dışındaki büyükşehir belediyelerinin sınırlarına sonradan eklenen yerleşimlerin altyapı hizmetleri için büyükşehir, büyükşehir ilçesinin belediyeleri ve bağlı bulunan idareler yatırım için belirledikleri bütçelerinin en az % 10’u olmak üzere 10 yıl süre ayırmaları ve kullanmaları gerekmektedir (Karaarslan, 2012-2013; Akman, 2015; Yüksel, 2016; Demirkaya ve Koç, 2017; Tekin, 2018)

İlgili illerdeki köylerin kaldırılmasına karşın, buralarda köy mevzuatının uygulama alanları tam olarak kaldırılmamıştır. 6360 sayılı Yasa ile beraber bazı kararların halen devam edeceği hükme bağlanmıştır. Örnek olarak 6360 sayılı Yasanın 3. maddesinin 5. fıkrasına göre; “tüzel kişiliği kaldırılan köylerde görev yapan geçici

ve gönüllü köy korucuları halen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya devam ederler. Bunlar 18.3.1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanunu ve diğer mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması halinde aynı usulle yeni görevlendirmeler yapılabilir.” (Resmi Gazete, 2012; Muratoğlu, 2015; Koç, 2018).

Büyükşehir belediyeleri ile ilçe belediyeleri arasındaki görev ve yetki paylaşımında mesafe problemin ortaya çıkacağını ve bu problemlerin hizmet sunumlarının etkin ve verimli olmasını engelleyebilecektir (Koyuncu ve Köroğlu, 2012). İzci ve Turan (2013) yaptıkları araştırmada büyükşehir belediyesi olmanın bir çok etkisi olacağını, bu etkilerin idari, mali, siyasal, sosyo-kültürel ve psikolojik olacağını ve ilgili büyükşehirlerde artık köylerin olmayacağını, büyükşehir belediye başkanlarının birçok yetkiye sahip olacaklarını, mahalleye dönüştürülmüş olan eski köy veya il merkezlerine kimi zaman 200 km’den daha fazla uzaklıkta olan ilçelere hatta o ilçelerin yeni oluşturulan mahallerine büyükşehir belediyesinin hizmet sunumlarında aksaklıklar yaşanacağını ve her şeyden önemlisi bu durumun Türkiye’nin idari yapısında birçok değişikliğe yol açacağını vurgulamıştır.

Belediyeler tarafından yönetilen fakat ilçelerden küçük olan alanlara belde denilmektedir (TDK, 2019). Belde belediyelerinin kapatılmaları ile ortaya çıkan önemli sorun içme suyu (%34.5) sorunu olmaktadır (Belli ve Aydın, 2016). Sorunun kaynağının ise genellikle içme suyu kesintilerinden kaynaklandığı görülmüştür. İkinci en önemli sorun ise çevre temizliği konusu olmaktadır. Fakat şikâyet edenlerin sayısının yüksek olmasına rağmen katılımcıların sadece %30.9’u çevre temizliğinde sorunların var olduğunu ifade etmiştir. Yöre halkı ulaşım hizmetleri ile ilgili olarak belde sakinlerinin kendi araçlarının varlığından dolayı ulaşım hizmetlerinde sorun olmadığı belirtilmiştir.

Tarım topraklarının muhafaza edilmesi görevi değişik amaçlar ve yöntemler ile çalışmakta olan, yapısal nedenlerle tarım ile ilgisi olmayacağı bilinen belediyelere görev olarak verilmiştir. Bu kararın tarım toprakların amacı dışında kullanımını kolaylaştıracağı düşünülmektedir. 6360 sayılı Yasa sebebi ile kurumlar arasında tarım topraklarında oluşabilecek yetki karmaşasının önlenmesi adına görevlendirmelerin net bir şekilde tanımlanmasının sağlanması gerekmektedir. Ayrıca tarım alanları ile ilgili bilgi, yönetim ve politikayı üretip denetleyebileceği tek bir kurumsal yapının çatısı altında toplanması gerekmekte, önceliğin tarım topraklarının şimdiki ve gelecekteki verimini sağlanması olmalıdır (Gün, 2014).

6360 sayılı Yasa ile birlikte kırsal bölgelerde yaşayan insanların da artık Emlak Vergisi, Çevre Temizlik Vergisi, harç ve katılım payları ödemek zorunda kalmaları, kırsal bölgelerde yaşamı yeterince zorlaştıracaktır. 6360 sayılı Yasa’nın Geçici Madde 1’in 15. Fıkrasına göre, bu vergi, harç ve katılım payları ödeme süresi beş yıl süre ile erteleme kararı verilmiştir. Ayrıca bu kırsal bölgelerde içme ve kullanma suları için alınacak ücret beş yıl süreyle en düşük tarifenin % 25’ini geçmeyecek düzeyde belirlenmiştir (Adıgüzel, 2012).

6360 sayılı Yasa sonrasında, büyükşehir belediyeleri içerisinde kırsal alanlarda yaşayan halkın, yüksek miktarlarda vergi, katılım payı, harç gibi ödemeler yapmak zorunda kalacak, içme ve kullanım suyu için de yüksek miktarlı ücretler ödemek zorunda kalacaktır. Sonuç olarak bu durum kırsal alanlarda yaşayan insanların üretimini ve yaşamının olumsuz yönde etkileyecek ve kentsel alanlara göre daha yaygın görülen

yoksulluğun daha da derinleşmesine sebep olacağını ve böylece daha önceden süregelen kırdan kente göçün baskısı dolayısıyla şiddetinin de daha fazla artış gösterecektir (Adıgüzel, 2012). YAYED (2012) büyükşehir - bütünşehir tasarısı hakkında yayımladığı görüşünde, tarım ve hayvancılık ile uğraşan, su kullanımında hiçbir bedel ödemek zorunda kalmayan, vergi muafiyetine sahip olan köylerin belediye sınırlarına alınca bu haklarının ve muafiyetlerinin ellerinden alınacağını, köylülerin yaşamlarının ekonomik açıdan olumsuz etkileneceğini ayrıca köyde yaşayan insanların hayvancılık yapmasının da mümkün olmayacağını ve köylünün ekonomik faaliyetleri kısıtlandığı için giderek yoksullaşmasının kaçınılmaz olduğunu belirtmiştir.

Bu çalışmanın amacı, 12.11.2012 yılında kabul edilen ve 6.12.2012 tarihinde 28489 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “6360 sayılı On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” sonrasında kırsal alanlarda yaşayan halkın Yasa sonrasındaki süreçte nasıl etkilendiklerini incelemektir.

Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır;

H₁: Katılımcıların cinsiyetleri 6360 Sayılı Yasanın Algılanması anketi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

H₂: Katılımcıların yaşları ile 6360 Sayılı Yasanın Algılanması anketi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

H₃: Katılımcıların meslekleri ile 6360 Sayılı Yasanın Algılanması anketi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

H₄: Alt gruplar arasında pozitif yönde bir korelasyon ilişkisi bulunmaktadır.

Materyal ve Yöntem

Araştırma verileri Bursa ilinin çeşitli ilçelerinde ikamet eden ve farklı kırsal alanlarda yaşamakta olan 224 kadın ve 176 erkek olmak üzere toplam 400 kişinin katılım gösterdiği, yapılandırılmış anket yöntemi ile elde edilmiştir. Bursa nüfusu 2018 yılında 2 994 521 olarak gerçekleşmiştir. Büyükşehir kapsamında yer alan üç büyük ilçe(Osmangazi, Yıldırım, Nilüfer) çıkarıldıktan sonra ilçelerin nüfusu 1 037 772 olarak bulunmuştur. Çalışma gurubunda yer alanlar tesadüfi (random) olarak seçilmiş ve gönüllülük esasına göre anket formları yüz yüze görüşmelerle tamamlanmıştır

$$n = \frac{N \cdot \sigma^2 \cdot Z_{\alpha}^2}{(N-1) \cdot d^2}$$

σ = Evren standart sapması,

n: Örneklem büyüklüğü,

N: Evren birim sayısı,

Z α : $\alpha= 0.05, 0.01, 0.001$ için 1.96, 2.58 ve 3.28 değerleri

d= Örneklem hatası,

Farklı evren büyüklüklerinden çekilmesi gereken örneklem büyüklükleri hesaplanarak bulunduğu 50000 evren büyüklüğünde 384 örneklem yeterli geleceği görülürken Bursa ili kırsalında yaşayanlar için 400 sayısı tatmin edici büyüklüktedir.

6360 Sayılı Yasanın Algılanması anketinde yer alan ‘Yerel yönetimler alanında yapılan reform çalışmalarını destekliyorum’ ve ‘Belde belediyelerinin kapatılması olumlu sonuçlar yaratacaktır.’ ifadeleri Kizilboga Ozaslan ve ark., (2014)’nin çalışmasından ‘‘Büyükşehir belediyesi sınırlarının il sınırlarına kadar genişlemiş olması vatandaşa daha etkin hizmet sunulması açısından olumlu bir gelişmedir’’ ve ‘‘Köyden dönüşen mahallelerde ulaşımın alakalı sorunlar yaşanmaktadır’’ ifadeleri ve Daşçı, (2016)’nin çalışmasından alınarak uyarlanmıştır. İfadelerin geri kalan kısmı ise kapsamlı bir literatür taraması sonucu özgün olarak hazırlanmıştır. Hazırlanan anket formu kolay okunurluğu ve anlaşılabilirliği sağlamak amacı ile alanında uzman bir akademisyene gösterilerek onun görüşleri doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Ankette yer alan ifadeler katılımcıların Hizmet Sunumu (4 soru), Bilgi Tutumu (5 soru) ve Kaynak Kullanım (4 soru) belirlenebilmesi amacıyla 3 gruba ayrılmıştır. Anketin birinci bölümünde yaş, cinsiyet, eğitim durumu, meslek, aylık gelir ve evin mülkiyetini içeren 6 demografik soru sorulmuştur. İkinci bölümünde 13 adet 5li Likert ölçekli (1=Kesinlikle Katılmıyorum, 2= Katılmıyorum, 3= Kararsızım, 4=Katılıyorum, 5=Kesinlikle Katılmıyorum) ifade yer almıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 Programı kullanılmıştır. Değişkenlerin arasındaki ilişkilerin belirlenebilmesi amacıyla Bağımsız Örneklem T Testi ve Tek yönlü Anova analizi uygulanmıştır.

Verilerin normallik düzeylerinin belirlenebilmesi amacıyla Kolmogorov-Smirnov testi uygulanmıştır. Analiz sonucunda $p=.096>0.05$ olduğu görülmektedir ve veriler normal dağılım göstermektedir. Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı $\alpha= 0.722$ olarak elde edilmiştir. Araştırmada kullanılan Kizilboga Ozaslan ve ark., (2014)’nin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı $\alpha= 0.78$ ve Daşçı (2016)’nin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı $\alpha= 0.66$ olarak bildirilmiştir.

Bulgular ve Tartışma

Araştırmanın bu kısmında demografik bulgular incelenmiştir. Demografik bulgular aşağıda verilmiştir.

Demografik Bulgular

Çizelge 2. Katılımcıların demografik özellikleri (N=400)

<i>Cinsiyet</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
Erkek	176	44
Kadın	224	56
Toplam	400	100
<i>Yaş</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
19-25	64	16
26-35	100	25
36-45	92	23
46-55	68	17
56-65	64	16
65+	12	3
Toplam	400	100
<i>Eğitim Durumu</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
İlköğretim	80	20
Ortaöğretim	96	24
Lise	116	29
Üniversite	108	27
Toplam	400	100
<i>Meslek</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
Ev Hanımı	136	34
Memur	72	18
İşçi	72	18
Çiftçi	44	11
Serbest Meslek	28	7
Öğrenci	8	2
Emekli	40	10
Toplam	400	100
<i>Aylık Gelir</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
2000 ve altı	96	24
2001-3000	272	68
3001-4000	24	6
4001-5000	8	2
Toplam	400	100
<i>Evin Mülkiyeti</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
Ev sahibi	376	94
Kiracı	16	4
Lojman	8	2
Toplam	400	100

Çizelge 2’de ankete katılan bireylerin demografik özellikleri yer almaktadır. Katılımcıların 176’sı (%44) erkek ve 224’ü (%56) kadındır. Yaş özellikleri incelendiğinde en çok 26-35 (%25) yaş aralığındaki kişiler olup en az 65 yaş ve üstü (%3) olmaktadır. Meslek gruplarına göre en yüksek oran 136 kişi (%34) ev hanımı ve en düşük oran 2 kişi (%8) öğrencidir. Aylık gelir durumuna bakıldığında ise 272 kişinin (%68) 2001-3000 TL, 8 kişinin ise (%2) 4001-5000 TL aylık gelirinin olduğu görülmektedir. Katılımcıların %94’ü kendi evlerinde,

%4'ü kirada ve %2'si lojmanda ikamet etmektedir. Alt grupların standart sapmaları ve ortalama değerleri incelendiğinde hizmet sunumu için $SD= 0.69$, $M= 2.31$ bilgi tutum için $SD= 0,71$, $M= 2.13$ ve kaynak kullanımı için $SD= 0.62$, $M= 3.20$ olmaktadır.

Araştırmanın bu kısmında Likert ölçekli soruların analizinin yapıldığı ikinci bölüm incelenmiştir.

Çizelge 3. 6360 sayılı yasanın algılanması dair önermeler

Önermeler	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
HİZMET SUNUMU										
Köylerin mahalle olması ile ilgili düzenleme vatandaşın daha verimli/kaliteli hizmet alması amacıyla yapılmıştır.	125	31.3	109	27.3	30	7.5	57	14.2	79	19.8
Büyükşehir düzenlemesine geçtikten sonra mahallemizde sunulan yerel hizmetlerde verimliliğin arttığını düşünüyorum.	108	27.0	119	29.8	85	21.3	47	11.8	41	10.3
Köylerin mahalleye dönüştürülmesi ile daha çok hizmetten yararlanacağımızı düşünüyorum.	105	26.4	110	27.5	74	18.5	45	11.2	66	16.4
Büyükşehir belediyesi sınırlarının il sınırlarına kadar genişlemiş olması vatandaşa daha etkin hizmet sunulması açısından olumlu bir gelişmedir.	147	36.8	89	22.3	51	12.8	58	14.5	55	13.8
BİLGİ										
Yerel yönetimler alanında yapılan reform çalışmalarının farkındayım.	81	20.3	182	45.5	77	19.3	42	10.5	18	4.5
Köylerin mahalle olması Avrupa Birliğine uyum çalışmaları amacıyla yapılmıştır.	41	10.3	67	16.8	77	19.3	120	30.0	95	23.8
Birçok köyde muhtarların kamu hizmetlerini etkin ve verimli yürütemediği için köylerin mahalle olmasının olumlu sonuçlanacağını düşünüyorum.	171	42.6	103	25.8	69	17.3	27	6.8	30	7.5
Köylerin mahalle olması olumlu sonuçlar doğurmuştur.	170	42.5	86	21.5	67	16.8	31	7.8	46	11.4
Köylerin mahalle olması ile birlikte sorunlar da artmıştır.	52	13.0	41	10.2	33	8.3	132	33.0	142	35.5
KAYNAK KULLANIMI										
Bağlı bulunduğumuz belediye bütün mahallelerine aynı derecede hizmet ve adil bir kaynak dağılımı gerçekleştirmektedir.	130	32.5	93	23.3	56	14.0	67	16.7	54	13.5
Bağlı bulunduğumuz belediye mahallemizin gelişimine yönelik yatırımlar yaptığını düşünüyorum.	80	20.0	111	27.8	82	20.5	59	14.8	68	17.0
Büyükşehir belediyesi statüsüne geçilmesinin mahallemizde sunulan hizmetlerin maliyetini arttırdığını düşünüyorum.	47	11.8	20	5.0	70	17.5	81	20.3	182	45.4
Köylerin gelişmesi için büyükşehir belediyesinin mali kaynakları daha fazladır.	177	44.2	88	22.0	78	19.5	27	6.8	30	7.5

Çizelge 3 de katılımcıların 6360 sayılı Yasa sonucu yeniden oluşturulan hizmet sunumu, Yasanın etki ve uygulanmasına yönelik bilgi ve kaynak kullanımına ilişkin ifadeler yer almaktadır. Hizmet sunumuna yönelik ifadeler incelendiğinde katılımcıların %34'ü köylerin mahalle olması ile ilgili düzenlemenin vatandaşın daha verimli/kaliteli hizmet alması amacıyla yapıldığı ifadesine katıldıklarını %58.6'sı ise katılmadıkları görülmektedir. Büyükşehir düzenlemesine geçtikten sonra mahallelerinde sunulan yerel hizmetlerde verimliliğin arttığını düşünenlerin oranı katılmayanların oranından daha düşük olmaktadır. Diğer yandan köylerin mahalleye dönüştürülmesi sonucu daha çok hizmetten (çöplerin toplanması, içme suyu temini, kanalizasyon, ulaşım, imar hizmeti vb.) yararlanıp yararlanmayacaklarının sorulduğu ifadeye katılmayan bireylerin sayısı daha fazladır.

Verilen yanıtlardan görüldüğü üzere yöre halkı, Yasa'nın verilen hizmet kalitesinde bir artış yaratmayacağını konusunda kararsızdan olumsuzya göre değişen tavır sergilemektedirler. Yasanın yürürlüğe girdiği 2012 tarihi itibari ile anketin yapıldığı 2018 tarihleri arasındaki altı senelik bir süreçte halkın bu olumsuz tutumu yasanın uygulanmasına yönelik sorunları ortaya koymaktadır.

Yapılan bir çalışmada, Muğla ili Gümüşlük belediyesinin kapatıldıktan sonra mahallede sunulacak hizmetlerde yaşanacak sorunlara yönelik algı oranının %75.3 olduğu ve katılımcıların yarısından fazlasının (ulaşım %49.3, imar %58.4, itfaiye %56.5, içme suyu %58.5, çevre temizliği %66.8, çöp toplama %64.9 ve kanalizasyon %59.6) ifadelerdeki hizmet türlerinin sunumunda sorunlar yaşanacağını düşündüğü ifade edilmiştir (Kizilboga Ozaslan ve ark., 2014). Bu bulgularla iki araştırmada da hizmet sunumlarında sorunların arttığı konusunda benzer sonuçlar elde edilmiştir.

Bilgi tutumuna yönelik ifadeler incelendiğinde, katılımcıların sadece %15'inin yerel yönetimler alanında yapılan reform çalışmalarının farkında oldukları %65.8'lik bir kısmının ise söz konusu çalışmaların farkında olmadıkları görülmektedir. Katılımcıların yarıdan fazlası (%68.4) köyde muhtarların kamu hizmetlerini etkin ve verimli yürütemediği ve bu nedenle köylerin mahalle olmasının hizmet etkinliği açısından olumlu sonuçlanacağı ifadesine katılmamaktadırlar. Söz konusu ifadeye katılanların oranı %14.3 düzeyinde kalması köylerin kendilerini etkileyen kararları kendileri almaktan memnun olduğunu göstermektedir. Bu ifadeye paralel olarak katılımcıların %19,2'si köylerin mahalle olmasının sonuçlarını olumlu olarak görmektedir. Köylerin mahalleye dönüştürülmesi ile birlikte sorunların arttığını düşünenlerin oranı (%68.5) ile aksine inananların oranının (%23.2) olmaktadır.

Kaynak kullanım kavramına dair ifadeler incelendiğinde ise bağlı buldukları belediyenin bütün mahallelerine aynı derecede hizmet sağladığını ve kaynakların adil dağıtıldığını düşünenlerin sayısı 121'e karşı 223 olarak gerçekleşmiştir. Bireylerin çoğunluğunun eşit derecede hizmet görmediklerini düşündükleri görülmektedir. Katılımcıların %47.8'i bağlı bulunduğu belediyenin mahallelerinin gelişimine (altyapı, fiziksel, kültürel imkanlar vb.) yönelik yatırımlar yaptığını düşünmemektedir. 263 kişi ise büyükşehir belediyesi statüsüne geçilmesinin mahallelerinde sunulan hizmetlerin maliyetini arttırdığını düşünmektedir. Bu ifade hakkında kararsız olduğunu belirtenlerin, ifadeye katılmayanlardan daha fazla olması, hizmet sunum maliyetlerinde ki artışın olduğunu göstergesidir.

Kızılböğe Özasan ve ark (2014)'ın Muğla ilinde yaptıkları çalışmaya göre; katılımcıların %70'i Gümüşlük Belediyesi'nin beldenin geliştirmek amacıyla (alt yapı, fiziksel ve kültürel imkânlar vb.) yatırımlar yaptığını düşündüğünü fakat Bodrum Belediyesi'nin değerlendirmesinin %27'de kaldığını ifade etmişlerdir. Bu yönü ile bu çalışma mevcut çalışmadan ayrılmaktadır.

400 katılımcı ile yapılan anket çalışması sonucunda; katılımcıların tamamı belediyelerinin kapatılmasıyla demokratik bir hakkın ellerinden alındığını düşünmektedir. Belediler kapandığında içme suyu, kanalizasyon, temizlik, çöp toplama, ulaşım ve itfaiye gibi hizmetlerin aksayacağını düşünüyorum ifadesine 384 kişi katılmıştır ve belediyenin kapatılması sonrası bir kente göç etmek istiyorum ifadesine katılan 280 kişi bulunmaktadır (Mutlu, 2013). Çalışmanın sonuçları incelendiğinde iki çalışma arasında benzer sonuçların elde edildiği görülmektedir.

H₁: Katılımcıların cinsiyetleri anketin kendi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

Çizelge 4. Cinsiyetin faktörünün alt gruplar ile T- testi

Cinsiyet	t	Sig
Hizmet Sunumu	.252	.986
Bilgi Tutum	.746	.799
Kaynak Kullanımı	.170	.680
6360 Sayılı Yasanın Algılanması	-.939	.346

Çizelge 4. de hizmet sunumu, bilgi tutum ve kaynak kullanımı ile cinsiyet arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla bağımsız örneklem T-testi uygulanmıştır. Analiz sonucunda cinsiyet ile alt gruplar arasında $p>0.05$ sağlanmıştır. Cinsiyet ile gruplar arasında istatistiksel olarak bir farklılık bulunmamış olup H₁ hipotezi ret edilmiştir.

Yemen (2016) çalışmasında sunulan genel hizmetlerde memnuniyetin ölçülmesi amacıyla analizler yapmış ve sonuç olarak sunulan genel hizmetleri yetersiz bulan kadınların oranı %47.6 ve erkeklerin oranı %47.9 olarak bulmuştur. Belli ve Aydın (2016) yaptıkları araştırmada, katılımcıların ilçe belediyesinin hizmette etkinlik ve verimliliği konusundaki görüşlerinin cinsiyet faktörü ile aralarında farklılık gösterip göstermediğinin belirlemesi amacıyla T-testi uygulamışlardır. Analiz sonucunda ($p=0.013<0.05$) değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulmuşlardır. Çalışma sonuçlarına göre iki araştırma arasında farklılık olduğu görülmektedir. Bu farklılığın ankete katılan bireylerin sayılarındaki farklılıktan kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

H₂ : Katılımcıların yaşları ile anketin kendi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

Çizelge 5. Yaş faktörünün alt gruplar ile Anova analizi

Yaş ve Alt Gruplar	F	Sig
Hizmet Sunum	2.593	.001
Bilgi Tutum	1.907	.006
Kaynak Kullanım	2.077	.002
6360 Sayılı Yasanın Algılanması	2.792	.001

Yaş ile alt gruplar arasındaki ilişkinin belirlenebilmesi amacıyla Anova testi uygulanmıştır. Analiz sonucunda hizmet sunumu $p= 0.001<0.05$ ve $F= 2.593$, bilgi tutum $p= 0.006<0.05$ ve $F= 1.907$, kaynak kullanımı $p= 0.002<0.05$ ve $F=2.077$ olarak elde edilmiştir. Yaş faktörü ile alt gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık olduğu görülmektedir ve H_2 hipotezi kabul edilmiştir.

Yaş ile alt gruplar arasındaki farklılığın hangi gruplar arasında olduğunun belirlenebilmesi amacıyla Post Hoc testi uygulanmıştır. Analiz sonuçlarına göre; hizmet sunumu için; 36 -45 ve yaşındaki bireyler ile 46-55 ve 66 yaş ve üstü katılımcılar arasında farklılık bulunmamakta fakat diğer yaş grupları ile aralarında farklılık bulunmaktadır. Kaynak kullanımı incelendiğinde; 26-35 ve 36-45 yaş aralığındaki katılımcılar ile sadece 19-25 yaş aralığındaki katılımcılar arasında farklılık bulunmaktadır. Bilgi tutum incelendiğinde; 19-25 yaş aralığındakiler ile 36-45 ve 46-55 yaş aralığındaki bireyler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. 66 yaş ve üzeri katılımcılar ile üç alt grupta da hiçbir yaş grubu arasında farklılık bulunmamaktadır. 6360 sayılı Yasanın algılanması incelendiğinde ise; 26-35 yaş aralığındaki katılımcılar ile sadece 66 yaş ve üstü olanlar arasında farklılık bulunmamaktadır. 56-65 yaş aralığındaki katılımcılar ile 26-35, 36-45, 46-55 yaş aralığındakiler arasında anlamlı düzeyde farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Yemen (2016) araştırmasında; Manisa'da, hizmet sunumlarının yetersiz olduğunu düşünenlerin yaş dağılımına bakıldığında, hizmet sunumlarını en fazla orta yaş altı (%46.5) yetersiz bulduğunu ve yeterli bulan yaş grubunun ise orta yaş grubu (%36.4) olduğunu ifade etmiştir. Aynı çalışmada Konya'da, hizmet sunumlarını yetersiz bulanların en yoğun olduğu yaş grubunun, %65.7 oranında orta yaş altı olduğu ve orta yaş grubunun %72.2 oranında sunulan hizmetlerin yetersiz olduğunu düşündüğü görülmektedir. İki çalışma incelendiğinde yaş grupları arasında farklılık olduğu ve iki çalışmada da sonuçların birbirleri ile paralel olduğu görülmektedir.

H₃: Katılımcıların meslekleri ile anketin kendi ve alt gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmaktadır.

Çizelge 6. Meslek faktörünün alt gruplar ile Anova analizi

Meslek ve Alt Gruplar	F	Sig
Hizmet Sunum	2.519	.001
Bilgi Tutum	.901	.582
Kaynak Kullanım	.683	.811
6360 Sayılı Yasanın Algılanması	.541	.820

Çizelge 6. de meslek ile alt gruplar arasındaki ilişkinin belirlenebilmesi amacıyla Anova testi uygulanmıştır. Analiz sonucunda hizmet sunumu $p= 0.001<0.05$, ve $F=2.519$ bilgi tutum $p= 0.582>0.05$ ve $F= 0.901$ kaynak kullanımı $p= 0.811>0.05$ ve $F= 0.683$ olarak elde edilmiştir. Meslek ile hizmet sunumu arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık bulunmaktadır. Meslek ile bilgi tutum, kaynak kullanımı ve 6360 sayılı Yasanın algılanması arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Aralarında farklılık bulunan hizmet sunumu için farklılığın hangi gruplar arasında ortaya çıktığının belirlenebilmesi amacıyla Post Hoc testi uygulanmıştır. Analiz sonuçları incelendiğinde; ev hanımı olan katılımcılar ile memur, işçi ve çiftçi olanlar arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır. Çiftçi olan katılımcılar ile ev hanımı, serbest meslek ve emekli olanlar arasında farklılık bulunmaktadır. Öğrenci olan bireyler ile hiçbir meslek grubu arasında farklılık bulunmamaktadır. Emekli olan katılımcılar ile memur olanlar ($p=0.002$), işçi olanlar ($p= 0.001$) ve çiftçi olanlar ($p= 0.006$) arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık bulunmaktadır.

Yemen (2016) çalışmasında; meslek dağılımına göre hizmette etkinlik ve katılım algısı incelendiğinde, Manisa’da hizmette hem etkinlik hem de katılım isteyenlerin en yüksek olduğu oran %24.6 ile öğrenciler olmakta ve benzer sayıda katılan esnaflar ve öğrenciler incelendiğinde esnafların öğrencilere göre daha fazla hizmet istediklerinin görüldüğünü ifade etmiştir. Esnafların %22.5’i ve öğrencilerin %16.3’ü “çok hizmet yapması daha önemlidir” ifadesine katılırlardır. Konya’da ise hizmette etkinlik ve katılımı beraber isteyen katılımcıların en yoğun olduğu meslek, %32 ile esnaflar olmaktadır. Aynı tercihe katılan ikinci meslek türü ise işçiler olmaktadır (%15.3). Akademisyen olan katılımcıların sayıları çok az olmasına karşın, her iki ilde de etkinlik ve katılımı birlikte istedikleri görülmektedir. Biricikoğlu ve Demirel Duyar (2015) çalışmalarında daire başkanlarına “İl genelinde etkin ve verimli hizmet sunumunun mevcut teknik, idari ve personel kapasiteniz ile sağlanabilmesi konusundaki görüşleriniz nelerdir?” şeklinde sorulmuştur. Sonuç olarak bazı daire başkanlarından; mevcut durumda personellerin ve bütçenin yetersiz olduğu cevabını alırken bazı daire başkanları ise çok büyük oranlarda aksamalar yaşanmadığını, zaman içinde iyileştirmelerin artacağını düşündüklerini ifade etmişlerdir. Her iki çalışma incelendiğinde, iki çalışmanın da aynı sonucu elde ettiği görülmektedir.

H₄: Alt gruplar arasında pozitif yönde bir korelasyon ilişkisi bulunmaktadır.

Çizelge 7. Alt grupların korelasyon analizi

		Bilgi Tutum	Hizmet Sunumu	Kaynak Kullanımı	6360 Sayılı Yasanın Algı.
Bilgi Tutum	r	1	.398	.207	.683
	p		.000	.000	.000
	N	400	400	400	400
Hizmet Sunum	r	.398	1	.383	.836
	p	.000		.000	.000
	N	400	400	400	400
Kaynak Kullanımı	r	.207	.383	1	.682
	p	.000	.000		.000
	N	400	400	400	400
6360 Sayılı Yasanın Algılanması	r	.683	.836	.682	1
	p	.000	.000	.000	
	N	400	400	400	400

Tablo 7. de alt gruplar ile yapılan korelasyon analizinin sonuçları yer almaktadır. Analiz sonuçları incelendiğinde; bilgi tutum ile hizmet sunumu arasında $r = .398$, kaynak kullanımı ile arasında $r = .207$ ve 6360 sayılı Yasa ile aralarında $r = .683$ olarak elde edilmiştir. Bilgi tutum ile diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve diğer alt gruplar ile pozitif yönlü bir ilişki olduğu görülmektedir. Hizmet sunumu ile alt gruplar incelendiğinde; kaynak kullanımı ile aralarında $r = .383$ ve 6360 sayılı Yasa ile aralarında $r = .836$ olmaktadır. 6360 sayılı Yasa ile alt gruplar arasında da istatistiksel olarak anlamlı olmakta ve pozitif yönde bir ilişki bulunmaktadır. H_4 hipotezi kabul edilmiştir.

Altan ve Karaca (2016) çalışmasında 6360 sayılı Yasanın Samsun Büyükşehir Belediyesi üzerine etkilerini araştırmış ve alt boyutlar arasında ki ilişkilerin belirlenebilmesi amacıyla korelasyon analizi yapmışlardır. Sonuç olarak ise alt boyutlar arasında anlamlı denilebilecek düzeyde bir ilişkilerinin olduğu belirtilmiştir.

Sonuç

Bu çalışmada, 12.11.2012 yılında kabul edilen ve 6.12.2012 tarihinde 28489 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 6360 sayılı “On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”da alınan kararlar ve bu kararlar sonucunda özellikle kırsal alanlarda yaşayan insanların ne düzeyde etkilendikleri araştırılmıştır. Vatandaşların hayatını kolaylaştıran, hizmetlerin daha etkin sunulmasını sağlayan, kaynak kullanımının etkin ve verimli olmasını amaçlayan yasanın olumlu ve olumsuz etkileri görülmektedir.

Yasa’da birçok köklü değişiklik yapılmıştır ancak en çok dikkat çeken maddelerden biri ilgili illere bağlı ilçelerin sınırları içerisinde yer alan beldelerin ve köylerin tüzel kişiliklerinin sonlandırılmasıdır. Yerel yönetimden merkezi yönetime geçiş yapan köylerde yaşayan insanlar; idari birimler uzak bir mesafede yaşamakta ve sorunları ile eskisi gibi doğrudan ilgilenebilecek yetkililere ulaşamamaktadır. Karar alma sürecinde halkın özellikle de köylerdeki halkın katılımının kaldırılan yasadaki gibi mümkün olmadığı görülmektedir. Yasa sonrasında köy halkının mali sorumlulukları hakkında bilgilendirilmesi gerekmektedir. Hizmet sunumlarında öncelik merkez köylerde olmakta ve merkeze uzak olan köylerde hizmet sunumunda sorunlar yaşandığı görülmektedir.

Anket cevaplarının analizleri sonucunda veriler 3 alt gruba ayrılmıştır. Bu gruplarda hizmet sunum, bilgi tutum ve kaynak kullanım düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Cinsiyet ile hizmet sunumu, bilgi ve kaynak kullanımına yönelik seviyeleri arasında farklılık bulunmadığı belirlenmiştir. Yaş ile söz konusu ilişkinin belirlenebilmesi amacıyla tek yönlü ANOVA testi uygulanmış ve analiz sonucunda yaş faktörü ile bilgi tutumu üzerinde farklılık olmadığı fakat hizmet sunum ve kaynak kullanımı arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık olduğu görülmektedir. Meslek faktörü incelendiğinde ise hizmet sunumu ile aralarında farklılık bulunduğu ve diğer alt faktörler ile aralarında farklılık olmadığı görülmektedir. Alt gruplar arasındaki ilişkinin pozitif olup olmadığının belirlenebilmesi amacıyla korelasyon analizi yapılmış ve alt gruplar arasında pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu görülmüştür.

Araştırma köy halkının 6360 sayılı Yasa'dan olumlu etkilenmelerinin yanı sıra olumsuz etkilerin daha fazla olduğu görülmektedir. Bu çalışmada zaman ve coğrafi kısıtlar bulunmaktadır. Sonuçların daha genelleştirebilmesi için farklı bölgeleri yer alan araştırmalara ve karşılaştırmalara gerek duyulmaktadır. Ancak doğrudan köylünün sorunlarının anlatılması ve 6360 sayılı Yasanın eksiklerinin belirlenmesinden dolayı bu araştırmanın önemli bir katkı sağlayacağına inanılmaktadır.

Köy ve köylünün yaşatılması, artan göçlerin engellenmesi amacıyla köylülerin bilgilendirilmesi, kendilerini ilgilendiren yasaları daha yakından takip etmelerinin sağlanması, sonuçlarından daha az etkilerinin saptanması içinde onlara finansal destekler verilmesi gerekmektedir. Orman, mera, tarım arazilerini köylünün yönetebileceği sistem geliştirilmelidir. Köye verilecek destek Türkiye'nin doğrudan tarımsal dolaylı olarak ülke ekonomisi için çok büyük önem teşkil etmektedir.

Kaynakça

- Adıgüzel, Ş. 2012. 6360 Sayılı Yasa'nın Türkiye'nin Yerel Yönetim Dizgesi Üzerine Etkileri: Eleştirel Bir Değerlendirme. *Toplum ve Demokrasi*, 6(13-14), 153-176.
- Adıgüzel, Ş., ve Karakaya, S. 2017. Yerel Siyasete Etkileri Açısından 6360 Sayılı Yasa: Hatay Örneği. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(39), 31-56.
- Akman, Ç. 2015. Türkiye'de Mali Yerelleşme: Büyükşehir Belediyeleri Üzerinden Teorik, Yasal ve Algı Ölçümüne Dayalı Bir İnceleme. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Maliye Anabilim Dalı*.
- Altan, Y., Karaca, F. 2016 Türk metropoliten şehir yönetim sistemindeki değişime 6360 sayılı Kanun'un etkileri: Samsun Büyükşehir Belediyesi örneği. *Yönetim Bilimleri Dergisi* 14(28): 553-584.
- Anbarlı Bozatay, Ş., ve Kızılkaya, K. 2016. Merkezden Yönetim Yerinden Yönetim Tartışmalarının Odağında Bir Düzenleme: 6360 Sayılı Yasa Hakkındaki Değerlendirmeler. *Çankırı Karatekin University Journal of The Faculty of Economics and Administrative Sciences*, 6(1), 609-637. <https://doi.org/10.18074/cnuuibf.328>
- Atmaca, Y. 2013. Optimal Belediye Büyüklüğü ve Yeni Büyükşehir Belediye Yasası. *Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 3(2), 168-184.
- Ayman Güler, B. 2012. Büyükşehir Kanun Tasarısı İçişleri Komisyonu'nda Görüşülüyor ! <http://www.yayed.org.tr>.
- Ayten, A. M. 2014. A Research on Metropolitan City Municipality Structure in Türkiye According to 6360 Numbered Law. *İdealkent*, (13), 102-127.
- Belli, A., and Aydın, A. 2016. A Field Research on Closed Town Municipal With Law No.6360 Problems Such As The Effectiveness Service, Productivity and Representation: The Case of Municipal Onsen. *The Journal of International Social Research*, 9(43), 1698-1713.
- Biricikoğlu, H., ve Demirel Duyar, D. 2015. An Evaluation Of Law No 6360 in The Context Effect Of

- Expanding Metropolitan Municipality Service Boundary On That Effectiveness And Efficiency: The Case Of Sakarya Metropolitan Municipality. *Suleyman Demirel University The Journal of Faculty of Economics and Administrative Sciences*, 20(4), 369–393.
- Çalcalı, Ö. 2014. 6360 Sayılı Kanun 'un Türkiye 'de Yerel Yönetimler Sistemine Getireceği Değişiklikler. *Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi*, 23(4), 49–68.
- Daşçı, S. 2016. 6360 Sayılı Yasanın Kamu Hizmetlerinin Sunumuna Etkisi: Balıkesir Büyükşehir Belediyesi Örneği. *Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı*.
- Demirkaya, Y., and Koç, M. 2017. The Impact of Change to Mukhtarship in the Villages Transformed to the Neighborhood with the Law no. 6360: An Evaluation on Menteşe and Seydikemer Districts. *Strategic Public Management Journal*, 3(6), 124–149. <https://doi.org/10.25069/spmj.342576>
- Erat, V. 2016. Villages As Local Administrative Unit and The Effect of 6360 Numbered Law. *BEU Akademik İzdüşüm/Academic Projection*, 1(2), 87–98.
- Erat, V., ve Özkaya, Y. 2017. Kamu Politikalarında Yasalaştırma Süreci : 6360 Sayılı Yasa Üzerinden Bir İnceleme. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 32(2), 263–288.
- Genç, F. N. 2014. 6360 Sayılı Kanun ve Aydın'a Etkileri. *Adnan Menderes University, Journal of Institute of Social Sciences*, 1(Special Issue), 1–29.
- Gün, S. 2014. Köylerin ve Kırsal Alanın Yeniden Tanımlanması Sürecinde Tarım Topraklarının Kullanımı Ve Korunması. *XI. Ulusal Tarım Ekonomisi Kongresi 3-5 Eylül 2014, Samsun*, 473–478.
- Günel, A., Atvur, S., and Dernek, K. O. 2014. Evaluation Of Law No.6360 in The Context Of Localization. *Suleyman Demirel University The Journal of Faculty of Economics and Administrative Sciences*, 19(3), 55–70.
- Gündoğdu, H. G. 2015. 6360 Sayılı Büyükşehir Yasası ve Kamu Personelinin Durumu. *AKÜ İİBF Dergisi*, 17(2), 127–138.
- Gürel-Üçer, A., Yenigül, S. B., ve Varol, Ç. 2014. 'Büyükşehir'den 'Bütünşehir'e: Yerel Yönetim Politikalarındaki Değişimin Kırsal Alana Etkiler. *İdealkent*, (12), 26–59.
- Hansu, L. 2014. Evaluation of Antalya Metropolitan Municipality Planning Decisions under Metropolitan Law No. 6360. *TMMOB Şehir Plancıları Odası*, 25(2), 85–92. <https://doi.org/10.5505/planlama.2015.77487>
- İrdem, İ., ve Mutlu, A. 2016. 6360 Sayılı Yasayla "Kır - Kent" Kavramlarının Muğlaklaşması Sorunu ve Olası Sonuçları. *10. Kamu Yönetimi Sempozyumu (KAYSEM)*, 159–176.
- İzci, F., ve Turan, M. 2013. Türkiye'de Büyükşehir Belediyesi Sistemi Ve 6360 Sayılı Yasa Ile Büyükşehir Belediyesi Sisteminde Meydana Gelen Değişimler: Van Örneği. *Suleyman Demirel University The Journal of Faculty of Economics and Administrative Sciences Y*, 18(1), 117–152.
- Karaarslan, M. (2012-2013). Nasıl Bir Yerel Yönetim? 6360 Sayılı Kanun Üzerine Bir Değerlendirme. *Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 17–18(26-27-28–29), 123–162.

- Karasu, M. A. 2013. 6360 Sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu ve Olası Etkileri – Şanlıurfa Örneği. *Gazi University Journal of Economics and Administrative Sciences*, 15(1), 123–139. <https://doi.org/21727>
- Kizilboga Ozaslan, R., Akilli, H., and Ozaslan, K. 2014. The Perceptions Of The Local Residents About Dissolution Of Gumusluk Sub-District Municipality Within The Framework Of Law No 6360. *Marmara Üniversitesi İ.İ.B. Dergisi*, 36(2), 215–236.
- Koç, M. 2018. 6360 Sayılı Kanunun Mahalleye Dönüşen Köylerde Muhtarlığa Etkisi (Muğla Deneyimi). *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yerel Yönetimler Anabilim Dalı Yerel Yönetimler Ve Kent Politikaları Bilim Dalı 6360*, 281.
- Koyuncu, E., ve Köroğlu, T. 2012. Büyükşehirler Tasarısı Üzerine Bir Değerlendirme. *Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı*, 1–8.
- Muratoğlu, T. 2015. Mahalli İdareler Mevzuatında 6360 Sayılı Kanunla Yapılan Değişiklikler. *Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 20(32), 59–96. Tarihinde adresinden erişildi <http://dergipark.gov.tr/duhfd/issue/23032/246225>
- Mutlu, A. 2013. 6360 Sayılı Büyükşehir Belediye Yasası Yasada Kıra, Kırdan Yasaya Bakış. *Düşünce Dünyasında Türkiz Siyaset ve Kültür Dergisi*, 4(21), 1–7.
- Ökmen, M., ve Arslan, R. 2012. Türkiye ' de 6360 Sayılı Yasa İle Yeni Kurulan Büyükşehir Belediyeleri : Manisa Büyükşehir Belediyesi Örneği. *Adnan Menderes University, Journal of Institute of Social Sciences*, 1(Special Issue), 88–101.
- Oktay, T. 2016. 6360 Sayılı Kanuna Dayalı Büyükşehir Belediye Reformunu Anlama ve Anlamlandırma. *Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi (İSMUS)*, 1(1), 71–131.
- Özgür, H. 2014. Denizli Kenti ve İlinde Yönetimsel Ölçek Arayışları (1976-2014): Dört Bütünşehir ?Belediyesi? Söylemi / Tasavvuru (2001-2014) ve Büyükşehir Belediyesi Statüsü (2012-2014). *Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(Özel Sayı), 30–53.
- Resmi Gazete 2019. On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun. <http://www.resmigazete.gov.tr> (Erişim tarihi: 13.05.2019)
- Sezik, M. 2015. 6360 Sayılı Kanun'a Göre Büyükşehirlerde Bütünleşme Sürecinin Etkileri: Malatya Örneği. *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi*.
- TDK (2019). Türk Dil Kurumu. <http://www.tdk.gov.tr> (Erişim tarihi: 13.05.2019)
- Tekçe, Y. 2018. 6360 Sayılı Kanunun Kapatılan Köylere/Yeni Mahallelere Etkisi: Aydın Örneği. *Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı*.
- Tekin, Ö. F. 2018. Türkiye'de Büyükşehir Yönetimi Ve 6360 Sayılı Yasanın Getirdiği Değişim: Konya Örneği. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 55, 84–105.
- Temel, R., and Karagöz, B. 2018. The Analysis of The Law Numbered 6360 in Terms of The Local Government Economics. *Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(15), 117-132.

- Topçu, D. 2012. Türkiye’de Yeni Büyükşehir Belediye Sistemi. *Tübitak*.
- YAYED (2019). Yerel Yönetim Araştırma Yardım ve Eğitim Derneği, <http://www.yayed.org> (Erişim tarihi: 13.05.2019)
- Yemen, A. 2016. Büyükşehir Belediye Sisteminin Evrimi: Demokratiklik Ve Etkinlik Boyutlarıyla Sistem Analizi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi Anabilim Dalı*.
- Yetkin, H. 2013. Merkezi Yönetim ve Yerel Yönetim Arasındaki Mali İlişkide Belediyelerin Rolü: Karşılaştırmalı Bir İnceleme. *Hukuk ve İktisat Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 77–92.
- Yildirim, A. 2015. 6360 Numbered on Municipal Law. *Route Education and Social Science Journal*, 2(1), 262–276.
- Yüksel, C. 2016. Yerel Yönetimlerde Kaynak Paylaşım Sistemleri ve 6360 Sayılı Kanun’la Türkiye’deki Değişimler. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 71(3), 731–756.